

Tereza Petráňová,
Karl Krattner (1862 – 1926). Příspěvky k životu a dílu českoněmeckého umělce
Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Praha 2009, 78 s. + 34 obr. na příl.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Systematický výzkum německého proudu výtvarného umění v Čechách 19. a 20. století je stále ještě v plenkách, byť zvláště v posledních dvou desetiletích vymezily alespoň přibližně rozsah problematiky a metodiku bádání vedle průkopnické přehlídky *Mezery v historii* též výstavy věnovaných institucím a spolkům (např. Moderní galerii) i jednotlivým osobnostem (Emil Orlik, Wilhelm Riedel). Volba Karla Krattnera jakožto protagonisty předkládané rozpravy vycházela ze skutečnosti, že tento výtvarník, dnes takřka zapomenutý, byl ve své době i vlivným veřejně činným publicistou a významným učitelem na pražské Akademii. Na váhu samozřejmě padala i skutečnost, že ke Krattnerovi se vztahuje poměrně rozsáhlý, uspořádaný, avšak badatelsky dosud jen velmi málo konzultovaný archivní fond, nemluvě o umělcově pozůstalosti výtvarné. Tereza Petráňová nepsala práci uměleckohistorickou, byť se některým stylovým a zvláště ikonografickým aspektům vyhnout nemohla. Jejím cílem bylo pojednat alespoň v hlavních obrysech Krattnerův život, jeho veřejné působení a posléze i zmapovat dochované dílo. Svou rozpravu proto logicky zahajuje umělcovým biogramem, pokračuje výčtem Krattnerových prací (včetně edice katalogu posmrtné výstavy) a jejich deskriptivním ikonografickým výkladem. Následuje hutná kapitola o pražské Moderní galerii, především její německé sekci, v níž Krattner významně působil. Druhá část práce je zasvěcena obecnějším otázkám českoněmeckého výtvarnictví na přelomu 19. a 20. století.

Defendentka se zhostila nelehkého úkolu s vytrvalostí a slušnou jazykovou erudicí. Po metodické stránce prokázala schopnost práce s archivními prameny a se sekundární literaturou, jakož i dobrou orientaci po rozsáhlé heuristické základně, byť v kritickém čtení pramenů není vždy důsledná. Po formální stránce splňuje bakalářská práce nároky kladené na standardní odborný výstup, ve stylistickém projevu lze ovšem vytknout určité neobratnosti. Jisté rezervy spatřuji v interpretacích některých titulů uměleckohistorických. Z formálního hlediska navíc neshledávám jako vždy šťastné řazení rozsáhlejších citací z pramenů *in extenso* přímo do textu; kladně naopak hodnotím skladbu závěrečných příloh obrazových a textových.

Předloženou bakalářskou práci sl. Petráňové doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení buď výborně nebo velmi dobře v závislosti na defendentčině výkonu při obhajobě.

V Praze dne 7. 1. 2009

Prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph. D.